

Grundläggande skuld för att inte älska – Förpliktelser

Välkomna, mina käraste vänner. Gud välsigne var och en av er. Välsignad är denna stund. Jag välkomnar er alla, mina gamla såväl som mina nya vänner. Må denna kväll ge er en förnyad styrka, en förnyad insikt i era liv, i era problem och visa er vägen. Må den ge dig en ljusglimt om du känner hopplöshet och ett nytt inflöde av styrka om du känner dig svag.

Universum är evigt expanderande. Alla kosmiska krafter, livskraften, strävar mot expansion, växande, förening och integrering. Varje enskilt väsen, som är ett universum i sig, följer denna rörelse mot att växa och rikta sig utåt. Om dessa krafter störs eller kastas ut ur sina naturliga kanaler, kan kärleken inte råda. Alla religioner har alltid undervisat att kärlek är nyckeln till livet. Utan kärlek har ingenting någon betydelse.

Vi har på vår väg tillsammans gjort mer än att bara undervisat den här sanningen. Vi har tillsammans försökt förstå vilka missuppfattningar och avvikelser som hindrar er från att vara i harmoni med de universella krafterna, från att röra er mot expansion och förening. Er värld på jorden är verkligen en orolig värld. Livet är svårt, inte bara på grund av kampen för den fysiska överlevnaden, utan ännu mer i dessa tider på grund av kampen för själens överlevnad. Den här världen är full av människor vars själskrafter är mer eller mindre störda. Om graden av störningar är stor refererar man till dessa människor som psykiskt sjuka; om graden är mindre kallar man dessa störda själar neurotiska. Orden spelar ingen roll, terminologierna förändras med tiderna, men den underliggande orsaken är alltid densamma. De inre kosmiska krafterna kan inte flöda organiskt på grund av att människor inte vågar älska, inte vågar låta dessa inre krafter vara fria att växa på sitt naturliga, organiska sätt.

För mänskligheten som helhet är följden stridigheter, osäkerhet, ängslan och avsaknad av fred. För individen gäller samma sak. Ofta blir människor fysiskt sjuka. De har problem i sina relationer, i sitt arbete. De kan inte hantera livet och söker alla möjliga slags lösningar, men upptäcker sällan den verkliga orsaken och därmed den verkliga boten. En djupt genomträngande skuld gnager i deras själar. Detta är en annan slags skuld än de mer specifika, ofta oberättigade skulderna som huserar närmare psykets yta.

Dessa små och oberättigade skulderna utgör ett substitut för den verkliga skulden, som har sin grund i att man drar sig tillbaka, håller tillbaka sin kärlek och isolerar sig. Dessa små skulder är med andra ord tänkta att sona överträdelsen av de stora kosmiska inre krafterna, brytningen av flödet, så att säga. Denna mycket djupt rotade skuld hindrar dig från att göra anspråk på din frihet, hävda dig själv, känna att du förtjänar att vara lycklig. Närhelst ni känner att ni inte förtjänar lycka, behöver ni, mina vänner, upptäcka specifikt var och hur ni inte älskar, var ert högmod, er egenvilja och rädsla, er separation, ert småaktigt daltande med er själva och feighet omger er med en isolerande mur när ni skulle kunna flöda och flyta på ett fritt sätt med den universella strömmen av kärlek. Den påföljande bedrövelsen beror inte enbart på den yttre tomheten i ditt liv inom de områden där det inte råder någon kärlek, utan ännu mer på den djupa och dolda skulden kring det. Det är inte lätt att avtäckta just denna skuld, men om du verkligen vill upptäcka den, kommer du att göra det. Så länge denna skuld inte upptäcks, bekräftas, erkänns och upplevs, kommer det andra arbetet med bilder och missuppfattningar inte riktigt att hjälpa er.

Vi har ofta talat om skadan som försvaren medför, skadan som en självrättfärdig eller moraliserande inställning mot dig själv och mot andra medför, skadan som perfektionismen medför, de rigida normerna ni följer, ofta bokstavligt men sällan i deras andemening. Dessa leder ofta på ett så onödigt sätt till ett strängt asketiskt liv som förnekar glädje. Varför tror ni att sådana försvar finns? De finns för att det plågade psyket söker en lösning, men budskapet missförstås av det medvetna sinnet. Psyket säger: ”Ge upp dina försvar mot att älska. Håll dig inte åtskild! Var inte snål med dina känslor! Du har fel, du syndar mot livets livsviktiga lag. Gottgör det, förändras, bli en kärleksfull person.” Det medvetna sinnet översätter inte detta budskap korrekt och kämpar för att vara ”korrekt”, ”god”, ”ha rätt”. Men vad är att ha rätt utan kärlek? Ingenting. Perfektionism som ett substitut och gottgörelse har verkligen den helt motsatta effekten eftersom den är kärlekslös och isolerad. Den lägger tonvikt på jaget och hur det framstår i andras ögon, snarare än lägger tonvikt på den andra personen. Själen blir därför djupare insnärjd i förvirring och oro, ängslan och skuld. Dess budskap blir svårare att dechiffrera eftersom dessa falska lösningar bara underblåser en självalienation.

Det är nu nödvändigt att ni får en överblick av hur den här processen hänger samman med er djupt rotade skuld för att inte älska, för att störa det utåtgående kosmiska flödet. Arbetet som vi gör tillsammans måste till slut leda er till detta. För då kan vägen eller kurvan uppåt börja. Fram till dess att du upptäcker just detta förbud mot att älska så som det specifikt existerar i dig, kommer ditt sökande och dina upptäckter i din själ ofta att se ut som en nedåtgående kurva. Trots tillfälliga segrar tycks vägen ofta vara hopplös. Du frågar dig: ”Vart leder allt detta mig? Till vilken nytta är det? Hur kan jag förändras?” När du till slut ser – inte teoretiskt och intellektuellt, utan faktiskt – att du själviskt drar dig undan från att älska, oavsett hur väl du döljer det, ofta med en överperfektionism och ”rätta” handlingar, då och först då kan du komma till rätta med dig själv.

Du kan då göra en återupprättelse. Du kan då gottgöra på ett sannfärdigt och konstruktivt sätt och börja förändras i detta avseende. Hur? Du kommer att veta om du verkligen vill veta. Du behöver sona den här inre skulden, som är mycket djupare än alla de små skulderna som ofta är så oberättigade och bara tjänar till att dölja de verkliga skulderna. Du behöver sona för att din själ ska bli sund och rofylld, så att du kan tycka om, respektera och vara bekväm med dig själv. Teoretisk kunskap hjälper inte, förutom att inspirera dig att ta itu med att avtäcka din dolda skuld för att inte älska.

Jag upprepar detta eftersom det ständigt glöms bort av mina vänner: En handling, en tanke, en inställning är sällan bra eller dålig, rätt eller fel i sig. Detta kan bara sägas om de mest extrema handlingarna, och även då är det ofta vilseledande att etikettera dem som sådana. Värdet av en handling, tanke eller en inställning kan endast avgöras genom att ta reda på om den motiveras av kärlek eller av separation, själviskhet, rädsla eller högmod. Ni utvärderar fortfarande er själva och andra utifrån en handling, utifrån en yttre manifestation och bortser från vad som ligger bakom den.

Samma gärning eller inställning som kommer från två olika personer, eller kanske till och med från samma person vid olika tillfällen, kan i det ena fallet vara en kärleksfull handling – och en befriande upplevelse för alla berörda; i ett annat fall kan dock samma identiska handling vara småaktig och förnedrande. Den kärleksfulla gärningen kommer från en sann omtanke för någon annan eller från en andlig fråga som står på spel. Jaget är här inte av primär vikt. Eller det kan vara att handlingen som i det yttre tycks vara mer ädel, är mindre så i det inre jämfört med en annan gärning som har motsatt utseende. Detta är mycket förvirrande för er. Att utvärdera någon annans handlingar påkallar intuitiva förmågor. Dessa förmågor kan vara tillräckligt utvecklade bara om du lär dig att vara sannfärdig gentemot dig själv och erkänna att ditt mycket riktiga och korrekta beteende ofta inte alls dikteras av kärlek.

Låt oss nu beakta en annan sak ur denna synvinkel. Ni är mycket ofta övertygade om att era handlingar är etiska och moraliska, även om ni kanske redan har upptäckt att motiven är själviska och inte kärleksfulla. Motiven kan bestå av en önskan om att bli godkänd och beundrad eller älskad, men inte att älska. Dessa är naturligtvis själviska motiv. Medan du kanske kan erkänna dessa motiv, är du övertygad om att ditt beteende inte lämnar något i övrigt att önska. Och ändå är så ofta inte ens detta sant. Ibland kan det vara sant, men de många gångerna när själviska motiv får dig att agera själviskt, ser du inte alls det. Medvetenheten är riktad mot de riktiga handlingarna, men inte mot de själviska handlingarna. De senare ignoreras fortfarande, precis som du ignorerade de själviska motiven bakom dina osjälviska handlingar. Dolda, själviska motiv får dig att utagera dem, vilket påverkar din omgivning på ett negativt sätt. Skulden kan då göra dig alltför undergiven och få dig att ge efter för andras oberättigade krav. Detta kommer bara att

förstärka deras egen själviskhet. Du blir då förvirrad och vet inte när du ska hävda dig gentemot oberättigade krav och när du ska ge och agera osjälviskt.

Att vara sannfärdig mot dig själv hjälper dig till slut att se var du står de universella krafterna genom att inte tillåta dig att älska. Allteftersom du känner igen detta, kommer du att släppa taget om detta förbud för kärlekens skull. Du kan odla den djupa önskan om att förändras och hitta sätt och medel att göra det i det inre och i det yttre. Du kommer att ge upp dina små rädslor och betänkligheter, din inbillade skam och sårbarhet, för kärlekens skull. Du kommer att ledas av omtanke av andra och av vad som är gott och konstruktivt i sig. Detta kommer att göra dig fri, flödande och trygg.

Detta, mina vänner, är inte en predikan. Dessa ord riktas till ett djupt dolt lager, eller en kärna, i ditt väsen. Ju starkare kunskapen är i din hjärna, desto blindare är du ofta i en djupare del av ditt väsen. Fundera noggrant kring allt detta. Försök att tillämpa det i era meditationer och i ert inre sökande och upptäck var och hur det gäller för dig. Tillämpa det inte på andra som du kanske harmas över – den frestelsen är alltid stor – utan se det i dig själv. När du lägger märke till din perfektionism och dina små skulder, försök att bakom alla dem hitta en annan slags skuld.*

Och nu skulle jag vilja behandla ett annat ämne: *förpliktelser*. Många av er har i ert inre utforskande upptäckt ert uppror mot att leva. Detta uppror kan anta olika former: det kan vara uppenbart eller det kan ta formen av lättja, apati, stagnation eller en känsla av total tristess, där allting blir en ansträngning och man skulle snarare göra ingenting alls.

Varför gör ni då uppror mot livet? Det är inte bara den olyckliga känslan eller smärtan som ni är rädda för och gör uppror mot. Även detta är förstås en av anledningarna, men det finns också en annan. Ni harmas över förpliktelserna, ansvaret och plikterna som livet påför er. Kampen för den fysiska och psykologiska överlevnaden kräver vakenhet, kraft att fatta beslut, villighet att göra misstag och lära av dem. Man behöver exponera sig och handla under risktagande. När du inte bejakar livet vad gäller att älska och relatera, liksom vad gäller förpliktelser, knuffas och släpas du genom livet mot din vilja. Du behöver i en ganska påtaglig grad gå igenom den här aktiva delen av livet om du vill förbli vid sunt förnuft, men du gör det mot strömmen, så att säga. Du underkastar dig det för att du måste och inte för att du har sagt ja till det. Om du inte villigt säger ja till livet i alla dess aspekter, utan låter dig knuffas av det, kan du inte uppleva värdigheten, storheten och skönheten i det.

Ni går till den yttersta randen av er ovillighet när ni vägrar att axla era moraliska förpliktelser gentemot er själva. I teorin kan ni erkänna en ansvarsskyldighet för ert eget elände, men när det gäller det praktiska livet vill ni frikänna er från det. Allting i livet blir följaktligen en tröttsam

uppgift. I ett långt gånget stadium kan till och med livets dagliga rutiner, som att äta, gå upp, tvätta sig, göra småsysslor, bli för mycket. Det finns då inte någon värdighet eller frihet i utförandet av dagliga sysslor, vare sig de är stora eller små.

När allting utgör ett eldprov, gör något inom dig uppror. Om du i grunden frikänner dig från ansvarsskyldighet för din personliga bristande uppfyllelse och dina besvär och vägrar att leta efter det inre sambandet, då följer en sådan leda. Du vill ha saker gjorda åt dig. Du vill inte hantera beslut, livets påfrestning. Eller mer korrekt, det som i vanliga fall skulle vara en spännande utmaning blir en påfrestning. Hur kan man lösa detta, mina vänner?

Jag skulle återigen vilja påpeka att djupt i det inre finns det något som inte har sagt ja till kampen, till utmaningen i god bemärkelse, inte i fientlig bemärkelse, som livet lägger på oss. Hitta denna lilla röst, ta fram den i ljuset och acceptera sedan dess innebörd. Du kommer att upptäcka att den här rösten tillhör ett girigt barn som vill ta emot allt men inte ge något. Konstatera självskheten och lättjan i den här rösten när du väl för fram den ur sitt gömsle. När du förstår dess natur och ser den utan att moralisera eller rättfärdiga på ett falskt sätt, kommer du att vilja förändras. Moget ansvar kräver också kärlek och osjälviskhet. Upptäck var, varför, på vilket sätt dessa saknas när du uppbär ett slött motstånd mot att ta ansvar i ditt liv, eller bara gör så för att du måste. Du kommer till slut att förändra din inre inställning och således gå med livet snarare än mot det. När du är ständigt trött och apatisk, eller när du ständigt befinner dig depressionens och upprorets kval, undersök, mina käraste vänner, huruvida detta mycket grundläggande avvisande av livet gäller för dig.

När du upptäcker detta avvisande, låt det komma ut lika irrationellt och orimligt som det existerar. Skäms inte för det. Uttala det för dig själv, skriv ner det, öppna dig ohämmat för din hjälpare och avslöja alla de bekväma illusoriska idealen du hyser. Kanske kommer den här rösten att framföra att den bara gillar att vegetera och inte göra något, att den inte önskar övervinna, anstränga sig, hantera människor och deras krav, avgöra huruvida dessa krav är berättigade eller inte. Den vill inte hantera hinder, frustrationer, kritik. Den kommer att säga att du bara vill flyta.

På samma sätt som det finns en sund och också en destruktiv aspekt i allting, så är det också med önskan om att flyta. Det finns ett sunt sätt att flyta som kommer från att följa kärlekens universella krafter, från att vara aktiv i livet och säga ja till det. Och det finns den osunda versionen, förvrängningen, där man bara vill vegetera och inte axla livet alls. Bara när du koncist konstaterar denna osunda önskan och erkänner den utan självbedrägeri, kan du börja ta reda på varför den tycks vara så frestande.

Jag vågar säga att det finns lika många anledningar som individer, men det finns alltid vissa gemensamma nämnare. Det finns en rädsla för att utsätta sig för misslyckande och otillräcklighet, med andra ord högmod. Det finns en önskan om att vara mer fullkomlig än du är. Den utgör ett substitut för kärleken du inte tillåter dig att känna. Och här finns länken. Du behöver inte vara så fullkomlig om du älskar. Du behöver därför inte vara rädd för att misslyckas. Om ni inte vore så rädda för att misslyckas, skulle livet inte bli så svårt. Det är ofta den inneboende, omedvetna rädslan för att misslyckas som gör livet så mödosamt. Här har vi alltså högmodet och rädslan. Eller du kanske säger nej till livet för att du inte kan stå ut med något som går emot din vilja. Du är rädd för frustrationer och följer därför inte villigt med livet. Här är vi tillbaka till högmod, egenvilja och rädsla, de grundläggande bristerna som förhindrar kärleken och stör själen.

I vartdera fall behöver man börja från den egna medvetenheten om känslor och reaktioner. Först tycks de inte ha någon likhet med vare sig högmod, egenvilja eller rädsla. Men när man tittar noggrant och analyserar deras innebörd, kommer man alltid tillbaka till denna triad. Och när du går ett steg längre, kommer du att se att dessa tre inställningar direkt förhindrar kärleken och är motsatta till den. På grund av dessa bär du på en djupt rotad skuld, oavsett huruvida du nu är medveten om den eller inte. Du belastar dig därmed med inställningar och beteenden som är oändligt mycket svårare att leva med än den kärlek som du ursprungligen ville växa in i.

Mina käraste vänner, jag rekommenderar alltså att ni går in för att upptäcka hur mycket ni revolterar mot livet och hur detta tar form i era liv. Upptäck var du djupt inom dig likställer frihet med att inte ha några förpliktelser. Sök sedan vidare för att förstå att detta är fel. Begrunda detta föredrag och se hur båda delarna av det – skulden för att inte älska och problemet med förpliktelser – har en gemensam nämnare.

Och nu, era frågor.

FRÅGA: Du menar att säga att när en persons inställning till livet är korrekt och positiv, kommer även hans känslor att vara riktiga och följaktligen kommer hans handlingar att gynna honom och andra? Att allting beror på den här grundläggande inställningen?

SVAR: Ja, det är vad jag säger. Detta kan låta mycket enkelt, men som ni alla vet är det en mödosam väg att upprätta den här grundläggande inställningen så att den harmonierar med de universella krafterna.

FRÅGA: Vi planerar att göra vissa förändringar och förbättringar i diskussionssessionerna. Har du möjligen några förslag?

SVAR: Ja. Jag ska inte gå in i tekniska detaljer. Detta är något som mina vänner själva kan ta reda på. Den mödosamma vägen av försök och misstag utgör en prövning som varje individ kan lära av. När ni bygger något tillsammans på detta sätt, kommer ni att erhålla en känsla av att ha åstadkommit något som är av mycket större värde än att bara följa råd. Då kommer er ande att vara med i det. Detta är, när allt kommer omkring, det enda som betyder något. Frågan är därför egentligen hur man ska gå till väga för att er ande ska vara med i det tillsammans, med så många deltagare som möjligt.

För att hjälpa till i den riktningen, ska jag påminna er om syftet med dessa sammankomster. Tanken med dessa diskussionsgrupper är att hjälpa er att omsätta i praktiken, att införliva, en teoretisk kunskap och tillämpa den på era privata liv. Om ni närmar er diskussionen med denna synvinkel och ni ständigt påminner varandra om den, kommer det att hålla er borta från ett abstrakt teoretiserande. Ni skulle egentligen inte behöva möten bara för att teoretisera, vilket kommer lätt för de flesta av er ändå. Låt ert mål vara att ta upp saker där ni känslomässigt inte förstår något. Då kommer ni genom det privata arbetet och grupparbetet först att bekräfta att en sådan känslomässig förståelse fortfarande saknas. Ni vet så väl att det första steget mot förståelse alltid är att erkänna och koncist verbalisera det man inte förstår. Detta utgör halva slaget. Låt varje person uttrycka det som kanske är intellektuellt men ännu inte känslomässigt förstått, det som ännu inte utgör en levande upplevelse. Då kan de andra hjälpa till med förtydliganden, kanske genom exempel. Att blotta sig personligen är inte nödvändigt om personen inte önskar det; diskussionen kan hållas på ett allmänt plan. Detta bör inte förväxlas med grupparbetet. Det viktiga är att hjälpa er mot ett känslomässigt införlivande. Andra som har den erfarenheten, genom att kanske ha arbetat med en viss fråga som diskuteras, kan visa hur man kan uppnå detta införlivande.

Om det här eller där finns något som inte är intellektuellt förstått, emellertid, då är förstås dessa studiegrupper platsen att ventilera det. Om ditt högmod hindrar dig från att göra det, är det inte bara till din egen nackdel, utan också till nackdel för hela förehavandet. Den rätta andan, ödmjukhet och ärlighet kommer att göra era diskussioner till en levande, dynamisk upplevelse. Annars kommer de att bli tråkiga och harvande.

Den hastighet med vilken dessa studiegrupper kan växa till ett meningsfullt förehavande beror dels på högmodet hos de försynta som inte vill avslöja sin "okunnighet", dels på högmodet hos de högmälda som visar upp sin "kunskap" för att imponera på andra. Båda har brinnande frågor. Vissa av dessa är helt medvetna, andra är oformulerade, diffusa, utifrån lathet och högmod. Ett sådant inre icke-deltagande är en passiv förespegling som hindrar diskussionens kvalitet. Om varje deltagare förbereder frågor genom att uttrycka vad han eller hon inte förstår, både

intellektuellt och känslomässigt, kan jag lova att dessa diskussionsgrupper blir fördelaktiga för alla berörda.

Låt dessa diskussioner också tjäna som möjligheter att sondera er själva. Vad är motivet för att dela? Vad är motivet för att inte göra det? I den grad du uttrycker dina förvirringar, kommer dessa diskussioner att visa sig vara av ovärderligt värde. En hjälp kommer då att ges lika mycket till dem som uttalar sin förvirring som till de andra, särskilt genom exemplet som upprättas. En grupp kommer då verkligen att bli en skola där varje person är elev och lärare på samma gång. Om ni har detta i åtanke och försöker leva det, kommer alla yttre detaljer lätt att falla på plats. De är oviktiga. Att försöka och göra misstag samt förbättringarna som ni gör längs vägen, kommer att ske lätt och utan friktion. Om denna grundläggande anda råder, kommer den att dra andra med sig, eftersom det är styrkan i denna anda som betyder något. Och även de som är alltför försynta och blinda och lata kommer att svepas med av sannfärdigheten, den egna ärligheten, ödmjukheten hos dem som aktivt deltar. Detta kommer att göra förehavandet fruktbart.

FRÅGA: Jag har en personlig fråga. Den relaterar till detta föredrag. För många år sedan, efter en drömtolkning som du gav mig, upptäckte jag att jag dolde min skuld vad gäller min mamma bakom något annat. Jag upptäckte då att jag inte älskar mig själv, så hur kan jag älska andra? Jag kände helt plötsligt att detta kan vara den verkliga skulden. När du kom till den andra delen av det här föredraget, om ovilligheten att gå igenom dagens småsysslor, insåg jag att även detta gäller för mig och tanken kom till mig att jag kanske döljer min verkliga skuld för att jag är egocentrisk?

SVAR: Du har helt rätt, men du kommer att behöva upptäcka mer precist hur detta stämmer, på vilket sätt denna egocentricitet kommer till uttryck. Det måste bli mer än bara en allmän kännedom. Ditt tillfälliga uppvaknande utgör det första steget i rätt riktning; det är verkligen en ny medvetenhet om dig själv. Du kanske minns att jag ofta har sagt att för mycket perfektionism är ett substitut för att dra sig tillbaka från att älska i en eller annan form. Ju större din själs beredskap att älska är – eller för att uttrycka det annorlunda, ju större din andliga utvecklingspotential är – desto mer protesterar din själ när kärleken förhindras. Protesten i sig, obehaglig som den kan kännas, utgör därför medicinen.

Jag har ofta sagt detta, men det är ännu inte helt förstått. Psykologer förstår inte heller tillräckligt att neurosen i sig, i en bemärkelse, utgör det första steget mot att bota själen. Sjukligheten orsakas inte av yttre händelser, utan av att själen kränks på ett sätt som förhindrar den att utveckla sin potential. Detta är alltid en personlig fråga och i sin slutliga analys en andlig eller moralisk fråga. Det är en fråga om integritet. Utan en sådan smärtsam manifestation skulle personen vara omedveten om att något inte står rätt till. Det som anses vara en sjukdom är i sanning samtidigt en medicin. I den ligger en av de andliga och universella lagarnas goda kvaliteter.

Du känner å ena sidan en stor kärlekskraft. Den är en del av din natur. Men den motverkas av ett förbud. Detta förbud orsakar problemen. Du behöver hitta det specifikt. Du är nästan där; du befinner dig i själva verket på tröskeln till den fulla insikten i detta kärnproblem inom dig. Att inte våga älska kanske endast gäller för vissa områden i ditt liv, inte för alla relationer. När du bekräftar denna punkt, kommer du att fastställa källan till den verkliga skulden som ger upphov till den oberättigade skulden, liksom till perfektionismen.

Mina käraste, käraste vänner, kärlekskraften, livskraften, flödar rikligt mot var och en av er och också till mina vänner som inte är närvarande. Jag tror att ni kan alla känna den. Ni känner ljuset och styrkan. Gläd er på denna väg. Det finns ingenting mer meningsfullt. Det finns ingenting som är mer förståndigt, oavsett hur smärtsamt livet kan vara ibland, oavsett hur många gånger du kanske känner ett återfall eller en stagnation. Om du framhärdar kommer ljuset att bli stadigare och starkare. Om ni är mer frimodiga och mer direkta, kommer hela den här gruppen att växa mer och mer. De som befinner sig i en hopplös depression kommer att vara mindre benägna att gömma sig. De kommer i stället att gå till dem som är starka just nu, som framgångsrikt har gått igenom ett sådant skede och har kommit ut ur det genom detta arbete. De kommer att kommunicera med dem och därmed bli hjälpta. Detta är sann kärlek, detta är ett sant relaterande. Ni har alla mycket att lära er om detta. Ni befinner er i början av ett mycket koncist skede i er utveckling. Ni har alla lärt er en hel del och har således kommit närmare den punkt där denna grupp som helhet verkligen kan bli en funktionell kärleksgrupp.

Var nu välsignade, alla ni. Var i frid och i Gud!

* Se även Föredrag nr 49.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter

eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16